

„Pędząc do wiejskiej sielanki”

Dzień dobry Questowicz! Witam w Świebodzinie, to moje miasto kochane! Od jakiegoś czasu wszystkim w Polsce bardzo dobrze znane. Startujesz z ulicy zwanej Zachodnią, spod numeru 99! Zanim jednak ruszysz w drogę, opowiem Ci coś ciekawego. Jestem mieszkańcem tej pięknej miejscowości, która dawno temu Na Śląsku przewodziła przemysłowi sukiennicemu. W czasie największego rozkwitu sukiennictwa w tej okolicy wytwarzaniem sukna zajmować się mogło nawet 300 osób – sami rzemieślnicy. Dzięki sukiennictwu w dobrobyt miasto długo obrastało, To z niego i wymiany handlowej bogactwo się brało. Dzisiaj Świebodzin słynie z Chrystusa Króla posągu ogromnego, Ludzie z Polski i całego świata pielgrzymują do niego. Działają tu także zakłady urządzeń termotechnicznych Oraz jeden z najstarszych ośrodków ortopedycznych. Produkowane są tu ponadto meble i fotele lotnicze, Oraz artykuły spożywcze, w tym pyszne słodycze. W okolicy można odkryć wiele miejsc pięknych i nowych Zarówno pieszo, jak i w czasie wypraw rowerowych. Dzisiaj zapraszam Cię w podróż rowerową. Ruszaj zatem w drogę! Jedź do znaku z cyfrą szczęścia – tyle powiedzieć mogę. Tu też inny znak na skraju drogi gdzieś występuje.

Koniec miejscowości ————— on Ci dziś wskazuje. Za nim kolejny znak. Tu uważaj, bo manewr pewien musisz wykonać! I przejazd ————— ostrożnie pokonać!

Dalej jedź przed siebie, aż do wiaduktu dojedziesz nad powierzchnią drogi! Po drodze przystanek miniesz i skręt na ————— Ty jednak cały czas trzymaj się głównej trasy i nie skręcaj po próżnicy! Przy wiadukcie bezpiecznie przejdź na drugą stronę ulicy! Skręcając na —————, podążaj ścieżką rowerową! Uważaj, bo tam, gdzie 3,5 widać, znajdziesz trasę nową! Na całej trasie wiele fantastycznych miejsc będzie przez Ciebie mijanych W tym mnóstwo inwestycji ze środków Unii Europejskiej dofinansowanych.

Zobaczysz także dwa czerwone ————— i drzewa dość znanego Rebus Ci podpowie, że ————— są nazywane.

Rozejrzyj się jeszcze i powiedz mi na jakim osiedlu się znajdujemy?

To Osiedle —————

Tu chwilę odpocznijmy!

Piękne —————

położone jest w południowej części Pojezierza Lubuskiego,

Na terenie Równiny Torzyskiej, na dnie rynny z epoki lodowatego”.

N=LK GRON

Jeziorko wodami podziemnymi i spływem powierzchniowym jest zasilane, Przez niewielki ciek – Borowiankę – ciągle odwadniane.

Powierzchnia zlewni do przekroju na odpływie z jeziora wynosi 22,5 km²

W całości w granicach gminy Świebodzin teren znajduje się jego.

Na terenie gminy leżą także dwie inne miejscowości.

To Wilkowo i Ługów, lecz niewiele osób tutaj gości.

Dobra, naturalna woda Jezioro Wilkowskie charakteryzuje.

Duża odporność na zanieczyszczenia antropogeniczne także się wykazuje.

Pora dalej ruszyć w drogę! Jedź tam, gdzie jeszcze nie byłeś.

Na rozwidleniu dróg wybierz trasę, którą dookoła jeziora zobaczyłeś!

Pamiętaj jednak, aby główną drogą jechać, aż budynek spostrzeżesz.

Wtedy przystań na chwilę, zanim kierunek obierziesz!

Podjezierze – osada leśna wsi Wilkowo dawno temu powstała.

W latach 1975-1998 administracyjnie w województwie zielonogórskim leżała.

Dalej wybierz drogę w bok i jedź nią cały czas, nigdzie nie skręcając.

Do małego betonowo-drewnianego ————— w końcu dojeżdżając.

Przystań na nim musisz i na moje pytanie odpowiedzieć!

Ile wszystkich słupków ma pionowych? — Warto to wiedzieć!

Piękna przyroda nas otacza, która wieki przetrwała aż do naszych czasów.

Największą powierzchnię zajmują cenne siedliska dębowo-grabowych lasów.

Lasy te specjalisci nazywają grądami, chyba niezbyt czule.

Obejmują one centralną część gminy, od Rusinowa po Chocicę.

Świat zwierzęcy terenów gminy odkryty został znikomo.

Spośród zwierząt kregowych najwięcej o ptakach wiadomo.

Występuje ich tu ponad 150 gatunków, z czego 120 to ptaki legowe

Lub prawdopodobnie legowe – to obliczenia naprawdę fachowe.

Spotkasz tu również liczne sarny, jelenie, danieli,

Ale bobrów, dzików i zajęcy także żyje wiele.

Przy odrobinie szczęścia zobaczyć można łośia lub wilka.

Cietrzewi i głuszczów również mieszka par kilka.

Dalej jedź przed siebie. Znów cały czas główną drogą pędzisz!

Aż do asfaltowej drogi dojedziesz, tylko gdzie tu skręcisz?

Otoż tam, gdzie słup drewniany bliżej Ciebie wkopano!

Przed Tobą początek miejscowości, którą ————— nazwano.

W tym miejscu kilka zagadek dla Ciebie przygotowałem.

Pierwszą z nich na domu z numerem 47 już dawno dojrzałem.

Są na nim liście, które z popularnego drzewa spadają.

To liście —————, które jesienią ziemię zaścieniają.

Druga zagadka przy domu z numerem 9 tym razem się znajduje.

Daty ————— wpatruj na fladze, co na wietrze faluje.

Nad trzecią zagadką niech Twoja głowa za dugo się nie biedzi,

bo tyle samo na pewnym płocie ————— tutaj siedzi!

Między kościołem i znowu przed siebie podążaj bez oporów.

Przywita Cię kapliczka, a pożegna Borów!

Tym razem dłuża droga przed Tobą, ale w miejscowości zwolnić nie zawiadzi.

Przez ————— ulica ————— Cię tu poprowadzi!

Jedź aż do mostu, a zanim przystań i podejdź do dziwnej budowy.

Co to takiego? Pewnie, że to —————, i to przeciwogniowy. Łączy on w sobie jaz i przesuwny most zwodzony.

Jako „wasserschloss”, czyli „zamek wodny”, został oznaczony.

Jego ściany mają aż 3,5 metra grubości, czyli wzrosłony został w najwyższej klasie odporności.

Jaz miał spiętrzać wodę w Jeziorze Niesłysz i w razie zagrożenia po spuszczeniu wody doprowadzić do terenu zatopienia.

Ruszaj dalej główną drogą, aż dojedziesz do skrzyżowania.

Tam wybierz kierunek na kolejny ————— Bez ociągania!

Dawniej Kanał Ołobok był rzeką, która miała zaledwie 29 km długości, wypływała z jeziora Niesłysz, a uchodziła do Odry na wsi Nietkowice wysokości.

Teraz dosyć długo musisz jechać przed siebie, choć niewiele godzin Cały czas główną drogą, prosto na Świebodzin!

W końcu dojedziesz do skrzyżowania – przed nim bryła budynku pewnego.

Na nim data ————— i nazwa ulicy —————

————— Teraz jedź na SKAPE, do pierwszej miejscowości co ————— się nazywa.

Tu kolejna część naszego questu dzisiaj Cię przyzywa.

Gdy już tam dojedziesz, możesz skręcić w prawo, lecz wcale nie musisz! Warto coś tutaj zobaczyć! Może więc się skusisz?

Jest tu rzadko spotykany rodzaj wsi, który okolicą lub okolicą nazywali.

W kregu lub podkowę wokół centralnego placu zagrody w niej stawiali. Okolnice najczęściej na wykarczowanych leśnych polanach były zakładane,

A do wsi tylko jedna, czasem dwie drogi wytyczane.

Pierwotnie majdan był na noc zamkany, a za bramami

Gromadzono zwierzęta, zapewniając im ochronę przed drapieżnikami. Ustawione ciasno w kręgu zabudowania także ułatwiały obronę przed hordami nieprzyjaciół, które je atakowały.

Nie wiem, czy skręciłeś tam, czy pojedzieś prosto,

Ale główną drogą musisz jechać, byle nie za ostro!

Podpowiem Ci tylko tyle, że na Radoszyn kierować się trzeba.

W oddali zobaczysz dwie wieże – tylko jedna ma krzyż wznoszący się do nieba.

Ten krzyż wieńczy późnogotycki kościół filialny od imienia św. Jadwigi nazwany.

Z fundacji klasztoru cysterek w Trzebnicy w końcu XV wieku był wybudowany.

Obok kościoła katolickiego zbór ewangelicki z początku wieku XIX.

Dziś tylko ruiny zostały po budynku jego.

Stojące obok siebie świątynie to typowy przykład przedwojennego

Na pograniczu polsko-niemieckim religijnego dualizmu obecnego.

Jadąc dalej, wkrótce zobaczysz budynek z czerwonej cegły zrobiony.

Gdzieś obok znak z rowerem został postawiony.

Przed Tobą będzie kolejne skrzyżowanie – za znakiem kieruj się odpowiednio. Która strzałka masz wybrać? W przeciwną stronę niż jechałeś poprzednio!